

GRAM AUR = 568,9630 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,4566 RON

EURO = 5,0845 RON

DOLAR = 4,4165 RON

“Românii confundă economisirea cu cheltuiala; Black Friday ar trebui să fie un exercițiu de educație financiară, nu de consum”

(Interviu cu Lucian Streche, expert financiar)

Într-o perioadă dominată de meșteșuguri comerciale și de impulsul de a cumpăra mai mult, Lucian Streche, unul dintre cei opt experți români autorizați de Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF), cu experiență de consultant în investiții persoane fizice, propune o perspectivă diferită asupra acestui trend. Cofondator al ecosistemului financiar LT.Wealth (Long Term Wealth), specialistul vorbește despre Black Friday ca despre un test de stres pentru disciplina financiară și de nevoia unei schimbări de mentalitate la nivel național: de la consum la construcție, de la cheltuielă la investiție.

În cadrul unui interviu, Lucian Streche, expert financiar cu peste 18 ani de experiență, analizează comportamentele financiare ale românilor în perioada de Black Friday, explică mecanismele psihologice care transformă reducerile în capcane de consum și propune o perspectivă diferită: aceea de a privi Black Friday nu ca pe o oca-

zie de a cheltui mai puțin, ci ca pe un moment de reflecție despre cum poți rămâne cu mai mulți bani. În locul achizițiilor impulsive, Streche vorbește despre valoarea educației financiare ca investiție pe termen lung și despre cum aceasta poate fi transformată într-un drept civic, nu într-un privilegiu rezervat celor avizați, o perspectivă pe care se bazează și campania special concepută pentru perioada 7-14 noiembrie de echipa LT.Wealth, care are între co-fondatori și pe antreprenorul și autorul Viad Caluș. Campania va oferi pachetul gratuit de educație financiară unui număr de 10.000 de persoane. Această cadon de inteligență financiară în locul unui discount”, după cum îl caracterizează Lucian Streche, își propune să ofere românilor instrumente reale pentru înțelegerea, planificarea și gestionarea propriilor finanțe.

EMILIA OLESCU
(Citiți interviul în pagina 11)

De ce nu mai știe Europa să inoveze?

“Pentru construirea unui sector tehnologic de succes principiul este simplu: faceți exact opusul a ceea ce face UE”

MARC ANDREESSEN

Unul dintre laureații Nobel pentru economie din acest an, profesorul Joel Mokyr, a publicat în 2016 cartea “A Culture of Growth: The Origins of the Modern Economy”, unde subliniază că “motoarele progresului tehnologic și, în cele din urmă, ale performanței economice au fost atitudinea și aptitudinea”.

Mokyr a primit premiul “pentru că a explicat creșterea economică bazată pe inovare”, după cum arată comunicatul de presă al Comisiei Nobel.

De la “atitudinea și aptitudinea” din scrierile profesorului olandez pleacă jurnalistul Wolfgang Munchau, de la

Eurointelligence, când arată că acestea explică de ce SUA și China sunt singurele superputeri ale secolului al XXI-lea.

Despre Europa spune că “a avut și încă mai are aptitudinea”, dar “am pierdut atitudinea” și “ne-am transformat în cei care semnalăm virtuțile la nivel global, dar care ne-am pierdut de mult apetitul pentru cercetarea de vârf”.

Munchau coboară în istorie până la Gottlieb Daimler pentru a găsi perioada în care europenii au avut cel mai mare avantaj din punct de vedere al combinației dintre atitudine și aptitudine.

(continuare în pagina 4)

IPOTEZE DE WEEKEND

Furia demolării

Cornel Codiță

Siti care a fost marea “găselă” a strategilor economici inaugurate în anul 80 al secolului trecut, ghidezvoltate paroxistic în deceniile următoare de resurgența viguroasă a unui așa zis neoliberalism? “Demolarea economică”, care arădă marea și instabilitatea de profil? O “clădire” mult, mult mai generoasă decât sursele tradiționale bazate pe producția și comerț.

Caută cineva cuvântul cheie, emblematic, pentru vremurile pe care le trăim de vreo trei decenii încoace? Vă ofer eu o propunere. O ipoteză, desigur: “Demolare”. Acțunea aceea prin care o structură stabil-funcțională, cu tot cu logica ei de organizare și susținere internă, fie ea de natură fizică, chimică, economică, juridică, mai larg socială sau spirituală, este supusă asaltului sau și/sau la forțe brutale, menită să dezarticuleze, să disloce, să rupă, să fărâme, să distrugă. “Arta” demolării a atins, în acele din urmă vremuri, culmi fără precedent în istorie. Spectaculoasă. Dacă ne referim la structurile fizice intrinsecate de construcție, spre exemplu, suficient este să revizitim în memorie imaginile prăbușirii Turnu-

rilor Gemene din New York. O “capodoperă” din nouă secole, și și prin “hiper-cuizivitate” metodei, mai ales dacă includem și speculația bursardă din spatele evenimentului. Un act cu veleități “artistice” ai putea zice, dacă nu ar fi fost inspirat de altă ură și dorință pinită de a face rău, dacă sub dărmăritul nu s-ar fi grădărit, distruge bruta și definitiv, viețile unor oameni nevinoși. Vreo trei mii sau mai bine.

Știința poate distruge astăzi, oricând. Una dintre cele mai mari instalații de cercetare în domeniul fizicii nucleare, LHC-ul din vecinătatea Genevei, nu este altceva decât o ură și mașinărie de distrugere a particulelor atomice și sub-atomice.

(continuare în pagina 12)

JURNAL DE CALATORIE

Lecția poloneză: Cracovia, prezent încărcat de memorie

Începutul lunii noiembrie m-a găsit la Cracovia, am ajuns acolo împins de un amestec de motive și curiozități: geopolitice, culturale, istorice și personale. A contat înalegare și contextul global - o lume tensionată, care pare să-și caute din nou rețeperele -, dar și cei personali, financiar. La fața locului unele opinii mi s-au confirmat, altele mi-au fost contrazise de realitate. Polonezii pe care i-am întâlnit sunt oameni care privesc viitorul cu hotărâre, dar nu sunt dispuși să uite nimic din ceea ce a fost și este: de la Hitler și Stalin până la Trump, Soros, Putin. Căpșa mi-au

DAN NICOLAE

amintit, fără ezitare, că unii politicieni români s-au amestecat, nepotrivit, în ultima campanie electorală a lor (George Simion și Neacșor Dan au participat la mitinguri alături de candidații la președinție). Totul este spus cu fermitate, dar fără ranchiună. E o demnitate calmă în felul lor de a vorbi, o memorie care nu cere răzbunare, ci respect.

La un pahar de Wyborowa (o vodcă locală produsă încă din 1823), conversațiile curg altfel. Se trece ușor de la română la engleză, apoi inevitabil la poloneză - o limbă în care nu înțeleg nici ce pare de înțeles. Dar spiritul locului compensează

bariera lingvistică. Dușmanii mai vechi sau mai noi sunt bine conțuți, dar nici prietenii n-au parte de uitare.

Cracovia e uimicătoare. Istoria e la locul ei, solidă, vizibilă. Fiecare stradă pare un capitol dintr-o carte a memoriei. În Rynek Główny - Piața Mare, una dintre cele mai mari piețe medievale din Europa - turșii se amestecă cu localnicii, iar răsunetele albe și caii cu clopoței aduc un aer de poveste. Căiști superbi, mironiși pe care îi lași în urmă nu este pentru nasurile sensibile. Sukiennice, vechia hală de țesături din secolul al XIV-lea, adăpostește acum magazine elegante și mici galerii de artă, dar își păstrează

farmecul gotic. Aici chiblimbarul este la mare preț, un buzunar mai strâmtorât ar spune chiar: foarte mare preț. Lângă piață, turnul Primăriei - singurul rămas din vechia clădire municipală distrusă de incendii - veghează încă martor al secolilor. La doi pași, Bazilica Sfânta Maria își anunță ora cu sunetul trompetei (hejnal), care răsună din turnul cel mai înalt al orașului. Legenda spune că, în secolul al XIII-lea, un străjer care a dat alarma la vederea tătarilor a fost străpuns de o săgeată în timpul trompetei - motiv pentru care melodia se întrerupe brusc, exact acolo unde viața i s-a oprit. Nimic nu este uitat.

(continuare în pagina 9)